

ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದೇ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಮುಕ್ತಿಗೊಯ್ಯುವುದು. ಸತ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮರುಕವೆಂಬುದು ಅಜ್ಞಾನಜನ್ಯ. ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಮರುಗಬಲ್ಲೆವು? ನೀವು ದೇವರಿಗೆ ಮರುಗುವಿರಾ? ದೇವರಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಇರುವುದೇ? ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ಗರಡಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ. ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವೆನು ಎಂದು ಎಂದಿಗೂ ಭ್ರಾಂತರಾಗಬೇಡಿ. —ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ' 'ಇವರೆಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವರು' ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸೇವಾಕರ್ತರಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಹಂಕಾರದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವಷ್ಟೇ. ಯಾವುದೂ ಯಾರನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸೇವಾಕರ್ತರು ಸದಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸೇವೆ ಪಡೆದವರು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಸೇವಾಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಇಂತಹ ಬಯಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. "ನಾವೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಿಮಗಾಗಿ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮೂಡಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳುವಂತೆ, "ಬಲಗೈ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ಎಡಗೈಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇರಲಿ" ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು. "ನಾನು ನಿಮಗಿಂತ

ಉತ್ತಮ" ಎಂಬ ಅಹಂ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಒಂದು ಪರಿಧಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತೆಂದು ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನೀಡುವವನು ಬಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲಿ. ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಉಪಕಾರ ಪಡೆಯುವ ಜನರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ."

ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಾಧನೆಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಧ್ಯಾನ, ಮೌನಗಳೂ ಅವಶ್ಯ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯೆ, ಅನುಕಂಪೆ ಹಾಗೂ ಸೇವೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ನೇರವಾಗಿ, ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಷ್ಕಲ್ಪಷವಾದ ಭಾವನೆಯಿಂದ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರಸಂಗ

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕ್ಷಕಿರಣಗಳ ತಜ್ಞರು ಬಾಲಕಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿದರು, "ಮೂಳೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಮುರಿದಿದ್ದೆಯಾ?" ಬಾಲಕಿ ಹೌದೆಂದಳು. "ಬಹಳ ನೋವಾಯಿತಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಆತ ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ. "ಇಲ್ಲವ್ವಾ" ಎಂದಳು ಬಾಲಕಿ. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ "ಹೌದೆ, ಯಾವ ಮೂಳೆ ಮುರಿದದ್ದು?" ಎಂದ ತಜ್ಞ, "ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಕೈ" ಎನ್ನಬೇಕೇ ಆ ಬಾಲಕಿ!

ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಖೈದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೂರು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ತರಗತಿಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹಲವಾರು ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು

ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಶಿಕ್ಷಕ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಹಲ್ಲು ಕೀಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಟಾನ್ಸಲ್ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಪೇದ ಹೇಳಿದ, "ಸರ್, ಅವನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಗಾ ಇಡಬೇಕು. ಅವನು ಒಂದೊಂದೇ ಅಂಗವನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸನ್ನಾಹ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ!"

ಅಗ್ನಿಶಾಮಕದಳದವರಿಗೆ ಒಂದು ದೂರವಾಣಿ ಬಂದಿತು. "ನನ್ನ ಬೆಕ್ಕು ಮರದ ಮೇಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವೆ" ಎಂದು ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ವಿಳಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. "ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ" ಎಂದು ಆತ ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು, "ನನ್ನ ತಾಯಿಯೂ ಮರದ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ!"